Pe eşafod

Pe eşafod

Ai întâlnit în cărţile de engleză şi povestea cunoscută despre Sir Walter Raleigh şi zelosul său slujitor? Acest Sir Walter Raleigh (1552-1618) a fost unul din renumiţii amirali ai Angliei şi totodată un expert în expediţii de descoperiri. Regina Elisabeta I l-a apreciat foarte mult pe acest om curajos şi cinstit. Acesta a călătorit adesea peste ocean în America pentru regină. Dintr-una din aceste călătorii a adus şi foi de tutun, din care a văzut că fumează indienii. A mai adus şi o pipă veritabilă, pe care a considerat-o proprietatea lui. Ce-i drept, Columb adusese deja tutunul în Europa, însă fumatul acestuia rămăsese totuşi încă multă vreme necunoscut.

Într-o zi, pe când Sir Raleigh se afla în camera lui de studiu şi trăgea din pipă învăluit într-un nor gros de fum, servitorul său intră în cameră. Acestuia nu-i veni să-şi creadă ochilor, când văzu că din nările şi gura stăpânului său ieşea un nor gros de fum. De spaimă rămase încremenit pe loc, apoi ieşi iute. Apăru din nou cu o găleată plină cu apă şi, înainte ca Sir Raleigh să-i poată spune vreun cuvânt explicativ, îi aruncă apa drept în obraz. Servitorul a fost convins că săvârşise o faptă bună, căci se gândise că acolo trebuia stins ceva. Şi chiar dacă Sir Raleigh nu a fost de-a dreptul încântat de duşul neaşteptat, a trebuit să râdă la urmă din toată inima.

Dar nu totul din viaţa acestui mare bărbat este aşa de cunoscut ca această întâmplare hazlie. Mai puţin cunoscut este faptul că i s-a făcut o mare nedreptate şi în cele din urmă a trebuit să moară pe eşafod. În anul 1603, regina Elisabeta I a murit, urmându-i la tron James I, fiul Mariei Stuart. Raleigh a căzut în dizgraţie şi a fost condamnat la moarte pentru pretinsă înaltă trădare. Sentinţa însă a fost amânată. A fost ţinut la închisoare timp de treisprezece ani în turnul Londrei, închisoare ce era pentru întemniţaţii politici din acea vreme. Pentru că regele a avut nevoie de Sir Raleigh pentru o nouă acţiune cutezătoare în Guiana, l-a graţiat. Deoarece acea expediţie a eşuat, însă fără vina lui, regele a renunţat definitiv la temerarul navigator şi a dispus să se execute sentinţa de moarte rostită cu cincisprezece ani în urmă. Realitatea este că acest Raleigh a fost unul din cei mai nobili fii ai poporului său. A fost un om foarte talentat, care a scris o istorie universală în cinci volume şi numeroase lucrări ştiinţifice.

Însă el nu a fost numai un savant, ci şi un adevărat bărbat, curajos şi îndrăzneţ ca nimeni altul. Dar înainte de toate, a fost un creştin. În toate împrejurările din viaţa sa, a avut parte de harul şi credincioşia Dumnezeului său. A savurat această pace cu Dumnezeu, pentru că s-a simţit în siguranţă la pieptul şi în braţele lui Isus. Pe data de 29 octombrie 1618 a trebuit să se urce pe eşafodul din Londra. S-a suit pe eşafod ca un erou. Când şi-a aşezat capul pe butuc, călăul l-a întrebat dacă stă bine aşa. Atunci Raleigh i-a răspuns: „Este totuna, prietene, cum stă capul, atâta vreme cât sufletul meu este în ordine“. O splendidă mărturie a unui osândit nevinovat!

Cum stau lucrurile cu sufletul tău? Opreşte-te o clipă şi judecă! Gândeşte-te la cuvintele scrise în Evanghelia după Matei 10.28: „Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeţi-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă!“.